इंद्रो वै वृत्रं हनिष्यंत्सर्वा देवता अब्रवीदनुमोपतिष्ठध्वमुपमाव्ह-यध्वमिति तथेति. तं हनिष्यंत आद्रवंत्सोवेन्मां वै हनिष्यंत आद्रवंति. हंतेमान् भीषया इति तानभिप्राश्वसीत्तस्य श्वसथादीषमाणा; विश्वे देवा अद्रवन्मरुतो हैनं नाजहुः प्रहर भगवो जहि वीरयस्वेत्ये-वैनमेतां वाचं वदंत; उपातिष्ठंत तदेतदृषिः पश्यन्नभ्यनूवाच. वृत्रस्य त्वा श्वसथादीषमाणा, विश्वे देवा अजहुर्ये सखायः मरुद्भिरिंद्र सख्यं ते अस्त्वथेमाः विश्वाः पृतनाजयासीति सोवेदि मे वै किल मे सचिवा. इमे मा कामयंत, हंतेमानस्मिन्नुक्थ आभजा इति तानेतस्मिन्नुक्थ-आभजदथ हैतेतर्द्युभे एव निष्केवल्ये उक्थे आसतुर्मरुत्वतीयं ग्रहं गृण्हाति. मरुत्वतीयं प्रगाथं शंसति मरुत्वतीयं सूक्तं शंसति मरु-त्वतीयां निविदं दधाति; मरुतां सा भक्तिर्मरुत्वतीयमुक्थं शस्त्वा मरुत्वतीययायजति. यथाभागं तद्देवताः प्रीणाति ये त्वाहिहत्येमघव-न्नवर्धन्येशांबरे हरिवो ये गविष्टौ ये त्वानूनमनुमदंति विप्राः; पिबेंद्र सोमं सगणो मरुद्भिरिति यत्र यत्रैवैभिर्व्यजयत यत्र यत्र वीर्यमक-रोत्तदेवैतत्समनुवेद्येंद्रेणैनान्त्स सोमपीथान्करोति ॥ २० ॥

इंद्रो वै वृत्रं हत्वा सर्वा विजितीर्विजित्याब्रवीत्प्रजापतिमहमेत-दसानि. यत्त्वमहं महानसानीति स प्रजापतिरब्रवीदथ कोहमिति-यदेवैतदवोच इत्यब्रवीत्ततो वै को नाम प्रजापतिरभवत्को वै नाम प्रजापतिर्यन्महानिंद्रो भवत्तन्महेंद्रस्य महेंद्रत्वं. स महान् भूत्वा देवता अब्रवीदुत्धारं म उत्धरतेति यथाप्येतर्हीछाति यो वै भवति यः श्रेष्ठतामश्नुते स महान् भवति. तं देवा अब्रुवन्त्स्वयमेव ब्रूष्व यत्ते भविष्यतीति स एतं माहेंद्रं ग्रहमब्रूत माध्यंदिनं सवनानां निष्केवल्यमुक्थानां, त्रिष्टुभं छंदसां पृष्टं साम्नां. तमस्मा उत्धारमुदहरन्नदस्मा उत्धारं हरंति य एवं वेद. तं देवा अब्रुवन्